

[Ebba Strange]

(Spm. nr. 330).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren for skatter og afgifter udtaler den 7. december d.å. til Berlingske Tidende:

»Der er ikke plads til nogen form for lønforhøjelse ved de kommende overenskomstforhandlinger ud over frigivelsen af de indfrosne dyrtidsportioner, hvis SV-regeringens økonomiske politik skal holde. Regeringen vil derfor beslægtlægge enhver form for yderligere lønforhøjelser gennem nye skatter og afgifter... Både befolkningen og arbejdsmarkedets parter bør allerede nu – før overenskomstforhandlingerne er kommet rigtigt i gang – vide, at regeringen er nødt til at skride ind, hvis forhandlingerne ikke slutter med et fornuftigt resultat. For at gennemføre sin økonomiske politik vil regeringen øjeblikkelig borteliminere den del af lønforhøjelserne, der ikke er dækning for i produktionen, via skatter og afgifter.«

Ebba Strange (SF):

Takket været ombytningen af spørgsmålene på grund af statsministerens udflugt til lufthavnen kommer de jo meget smukt i forlængelse af hinanden, disse spørgsmål. I den begrundelse, jeg har givet for det spørgsmål, jeg har stillet statsministeren, anfører jeg netop det citat fra Berlingske Tidende fra den 7. december, som hr. Kurt Hansen lige har citeret. Når spørgsmålene bliver rejst herinde i så hastig rækkefølge, så er det naturligvis, fordi der ude omkring i befolkningen er meget stor usikkerhed. Hvad mener denne regering egentlig? Nu har vi jo fået at vide af udenrigsministeren, hvad regeringen har aftalt. Men tilbage står altså de forskellige ministerudtalelser, vi støder på i pressen med meget korte mellemrum.

Det, jeg har givet som begrundelse for mit spørgsmål, er foruden det, hr. Kurt Hansen citerede skatte- og afgiftsministeren for, nemlig at der ikke er plads til nogen form for lønforhøjelse ved de kommende overenskomstforhandlinger, at skatte- og afgiftsministeren fortsætter med at sige, at regeringen derfor vil beslægtlægge enhver form for yderligere lønforhøjelser gennem nye skatter og afgifter, og at hvis regeringen skal gennemføre sin økonomiske politik, så vil den øjeblikkelig borteliminere den del af lønforhøjelser-

ne, der ikke er dækning for i produktionen, via skatter og afgifter.

Nu var vi nogle, der i forsommeren mente, at det ville være en god idé, hvis dette folketing gik i gang med at udarbejde en skattereform, inden overenskomstforhandlingerne gik i gang, bl. a. for at lønarbejderne kunne vide, hvor folketinget stod i disse finanspolitiske sager. Det er ikke sket. Derfor er det ikke uden betydning for den danske lønarbejderbefolkning, om regeringen er enig i disse sager eller skatte- og afgiftsministeren taler på egne vegne.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Fru Ebba Strange stillede spørgsmålet: hvad mener denne regering egentlig? Jeg kan sige, at i den åbningsredegørelse, jeg gav her i tinget den 3. oktober 1978, gav jeg udtryk for den finanspolitiske holdning, som er regeringens. Jeg understregede, at forudsætningerne for, at der på lidt længere sigt kan opnås en større stigning i produktion og beskæftigelse, er, at der sker en væsentlig formindskelse af underskuddet på betalingsbalancen over for udlandet. Jeg fremhævede, at vi ville søge vore mål fremmet igennem en flerstrengt politik, hvori et af hovedelementerne var en nødvendig tilpasning af finanspolitikken.

Den tilpasning, som er skønnet nødvendig, omfatter dels den momsforhøjelse, som jo er gennemført, og dels den foreslåede dæmpning af stigningstakten i de offentlige udgifter, som også er eller vil blive gennemført med finanslovens vedtagelse.

Men det er en given ting, at der kun er et meget snævert spillerum for udvidelsen af forbruget. Det har vi sagt, og det står vi ved. Og det er givet, at balancen mellem produktion og forbrug må fastholdes. Derfor tilføjede jeg også i åbningsredegørelsen, at indkomstudviklingen og udviklingen i de samlede økonomiske konjunkturer i øvrigt ville være afgørende for den finanspolitik, der måtte føres. Det er et standpunkt, som vi må fastholde, og kommer udviklingen i pengeindkomster til at afvige mærkbart fra de forudsætninger, vi har lagt til grund, er det uundgåeligt, at der må ske en tilpasning af finanspolitikken.

Ebba Strange (SF):